ſilenter debent recipi peregrini ꝙ ſunt cogendi intrare hoſpitium exemplo duoꝝ diſciplo/rum euntium in emaus q̃ criſtum peregrinũ coegerunt. vt patet Luce.xxiiij. Pegrios recipientes multas a deo recipiunt gratias ⁊ multa miracula. Naz helyas peregrinus ſuſcitauit filiũ mulieris apud quã hoſpicio ẽ receptus.iij.Regum.xvij. Mulieri ſunamiti filium nõ habenti Heliſe9 ab ea receptus hoſpitio ⁊ filium impetrauit ⁊ ſeipſuz poſtea ſuſcitauit.iiij Regum.iiij. Gaudens recepit zacheus in ſuo hoſpitio ſaluatorem ⁊ ipſe et gaudium duplicauit quando ſalutem eius domui nunciauit Lu.xix. Publius prĩceps paulũ cuz ſocijs de cõfracta nauicula ſuſcepit hoſpitio. paulus autem liberauit patrẽ ei9 a febrib9 ⁊ d. diſſenteria laborãtem. Actu.xxviij Peregrinos recipiunt hoſpitio pauperes ⁊ artifices magis ꝙ nobiles ⁊ diuitijs abundantes. Naz in gabaa Beniamin nõ inuenit leuita qui eum hoſpicio receptaret. niſi ſenem de opere reuertentem. Judicum.xix Helias in ſarepta ſidonie ſolũ a vidua paupercula hoſpitio eſt receptus..iij.Regum.xvij. Petr9 apoſtolus eſt apud quẽdam ſymonem coriarium hoſpitatus. vt p3 Actuu3.x.ca. Paulus manebat apud priſcam ⁊ aquilam qui erãt eiuſdem artis Actuum.xviij. Lida purpuraria rogauit paulũ et ſocios ſuos ſecum in hoſpicio habitare. vt clare p3 Actuum.xvi..

Capitulũ .102.

De permiſſione diuina

Permittit deus aliqñ bonos flagellari addens conſolationem

Electos temptari ſubiungens deprauationem

Maloſ debellari iniungẽs conſolationem

Ermittit De9 bonos affligi ad tpˀs eos poſtea mirabiliter exaltãdo. Sic p̃miſit iacob pati ab eſau q̃ poſtea repatriauit ditatus abũdãtiſſime. Ge.xxvij. Thobiaz excecare permiſit quẽ poſtea illuminatũ gaudio ampliauit. vt clare h3 Thobie.ij.

Iob grauiter affligi ⁊ depaupe
rari permiſit. cui poſtea omnia
duplicauit. Job per totuȝ. Da/
uid longo tempore permiſit pa/
ti perſecutionē ſaulis quem i
regeȝ poſtea ſublimauit. i. Re/
gum. xviij. ⁊ ſequētibus. Fili
os iſrahel affligi per Holofer
nem permiſit q̄bus poſtea vi/
ctoriam magnā dedit. Judith
xiij. per totū de victoria. De
hac materia require plura de
iudicijs dei occultis. c. xvij
Permittit deus aliqn̄ bonos
homīes cadere in peccata gra
uia. vt nō glorient̄ de ſua ſan
ctitate. nec confidant de ſua
conſtantia. vt alijs ſciant cō
pati quando peccant. Sic per
miſit cadere Sampſō fortiſſi
mū. Judicū. xvi. Dauid ſan/
ctiſſimū. ij Regum. xi. Petrū
promptiſſimū. Matthei. xxvi
De hac materia quere plura d
iudicijs dei occultis ſupra. ca
pi. xvij. Permittit aliquā/
do deus populum flagellari p
pter peccata prelatorū malorū
Sic deus permiſit q̄ filij iſ/
rahel debellarent filios benia
min ꝑpter eoꝝ ſcelus et pecca
ta. Judicū. xx. Sic etiam pro
pter peccata populi ⁊ filioꝝ he
li. permiſit a philiſteis iſrahel
debellari. i. Reguȝ. iiij. De hac
materia quere plura de iudi/
cijs dei occultis vbi ſupra. xvij
⁊. xiiij. Plures etiā diuiſio/
nes ⁊ exempla quere ibidem:
quia fere eadē eſt materia vtri
uſq3 capi.

Capituluȝ. 103.

De permiſſione humana
Permittunt boni aliq̄ fie/
ri non libenter vt euitētur
eminentes defectus
Vt conſolentur ſubiacen/
tes affectus.

Ermittūt aliqn̄ boni viri aliq̄ fi
eri. nō tamē libenter. ⁊ hoc ad
vitandū maius maluȝ quod
poſſet accidere. Sic permiſit
Jacob beniamin predilectum
ire cum fratribus in egiptum
ne ſimeon remaneret in vincu
lis ⁊ ceteri filij ſecum fame et
inopia morerentur. vt pȝ Ge
neſis. xlij. Sic permiſit Ab/
raam q̄ Loth separaretur ab
eo timens paſtoꝝ iurgium ne
homicidium ſequeretur. Gen̄.
xi. Moyſes permiſit vxori da
ri libellum repudij ne vxoricī.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf